

Column

(Natte) dromen

Daan Kuiper

Daan Kuiper is directeur bij stichting CropEye, een kennisorganisatie die op creatieve wijze de krachten bundelt tussen bedrijven en organisaties. Dit resulteert in marktgestuurde innovaties.

Herinnert u zich nog dat u dagdroomde en onbegrensd fantaseerde over uw idealen: een huis, een partner, een bedrijf, een baan, een ideaal, een reis... Als u op een gegeven moment uw enthousiasme ging delen met soortgenoten, partners in crime, dan kon er zo'n "samenzweerderige sfeer" ontstaan van "dat gaan we eens doen of dat zullen we de wereld eens laten zien". Pure ideeën worden plannen. Alleen dat al samen doen, is een feest. Zolang de motieven zuiver en helder zijn van de deelnemers gaat het goed. Zo gauw ijdelheid, eigen belang, status, hebzucht etc. een rol gaan spelen... dan corrumpert zo'n plan.

Onlangs heb ik zo'n bijeenkomst meegemaakt: een schone glastuinbouw waar de chemie weg is, waar 100% gerecycled wordt en... een prettige boterham kan worden verdiend. Idealisten, ondernemen met visie. Wat een kracht en saamhorigheid. Dan ontdek je samen dat een systeembenadering de denklijn is; laat los de huidige systemen, je kunt niet door een onderdeelje te vervangen een systeemverandering realiseren. Gezonde plant levert gezond en vers voedsel als kern en uitgangspunt. Een gezonde plant maak je door opvoeding, training en coaching. Energie voel je dan lopen door de groep. Een droom die werkelijkheid gaat worden, eerlijk op eigen kracht.

Dan de "natte droom" van Sjaak van der Tak. Sommige bestuurders willen iets concreets achterlaten anders dan plannen, blue prints, doorgeknipte lintjes, declaraties etc. Sjaak droomt al lang van iets markants voor hem (cq. Gemeente Westland). Greenport Horti Campus gaat dit speeltje heten met als "samenzweerderige groepje" de gemeente Westland, Lentiz Onderwijsgroep en FloraHolland. De één krijgt zijn natte droom, de ander zijn luchtkasteel en de derde raakt van zijn grond af. En dat allemaal (deels) betaald door 'vadertje staat' die blijkbaar scholen tegen zeer laag rentetarief geld leent, een noodlijdende gemeente, groen MBO, dat waarschijnlijk over vijf jaar niet meer bestaat, en een veiling die op zoek is naar een nieuwe identiteit.

Waarom zo cynisch? Omdat de motieven te veel uitgaan van ijdelheid, macht en grootheidswaanzin. Sinds wanneer is bewezen dat stenen muren innovatieprocessen sturen? Soortgelijke initiatieven zijn gestrand. Met veel 'blabla' openen we het en ronkend gaat de communicatie rond. En na twee tot drie jaar moeten anderen de financiële gaten dicht rijden. Dan liever de stille diplomatie van idealen en innovaties die er toe doen...